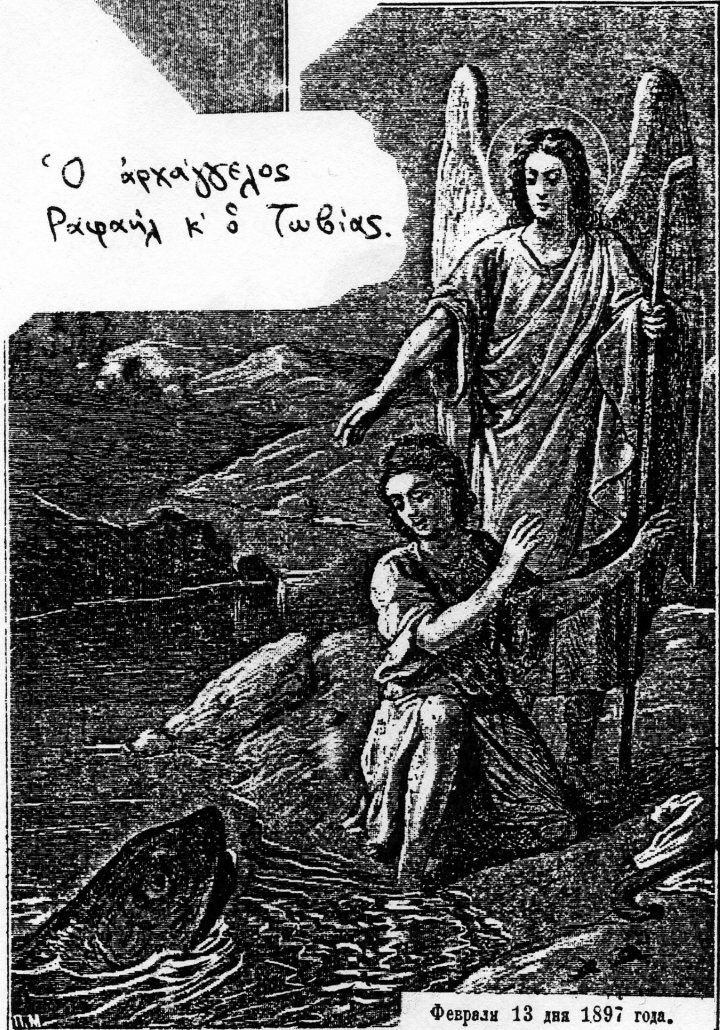

Ο αρχάγγελος
Ραφαήλ κ' ο Τωβίας.

Февраль 13 дня 1897 года.

«Εγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ».

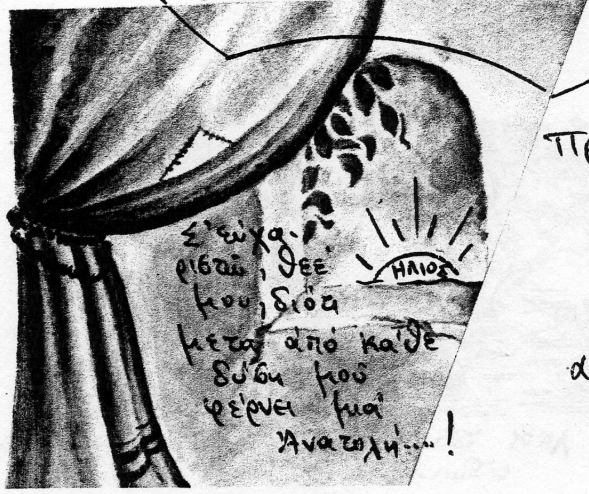
Τωβίτ

Ο Τωβίτ, είναι ένα από τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης. Τωβίτ ἑρμηνεύεται κπ' τὰ ἑβραϊκά, ἀγαθὸς θεός.

Ο Τωβίτ ἦταν ἕνας εὐσεβὴς Ἰουδαῖος ποὺ ζοῦσε τὸν 7^{ον} π.Χ. αἰῶνα εἰς τὴν Παλαιστίνη, με' τὴν γυναῖκα τοῦ Ἄννα κ' τὸν γιό τοῦ Τωβία.

Πολλὰς φορές καθε χρόνο, ὁ Τωβίτ πη-

γαίνε εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, γιὰ νὰ προσφέρῃ δωρεὰς κ' νὰ προσευχηθῇ, κατὰ τὴν ταῖσιν τοῦ Μωβαίου τοῦ Νόμου. Οἱ περιβόητοι ἀπὸ τοὺς Πατριῶτες του, προσκυνούσαν τὰ εἶδωλα. Γιὰ τὴν ἁμαρτία τους αὐτῶν, ὁ θεὸς ἐπέτρεψε καὶ οἱ χεῖρονες Ἀβδύριοι, τοὺς ἀίχμαλωτίσαν →

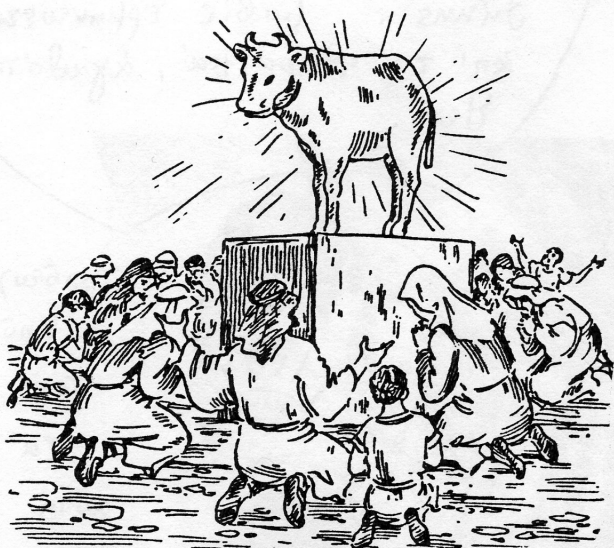
Σ' εὐχαριστοῦμαι, θεέ μου, διότι μετὰ ἀπὸ καθε δύου σου φέρνεις μαὶ Ἀνατολή...!

κ' τοὺς μετέφεραν εἰς τὴν πόλιν Νινεῦν, διὰ νὰ ἐργάζωνται ὡς δούλοι.

Ὁ Τωβίτ, ἔδιδε πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς πτωχοὺς, τροφίμα κ' ρούχα. ὅταν ἔβλεπε νεκροὺς Ἰουδαίους, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀβδύριοι ἔκριναν ἄταφο, μετ' κίνδυνον τῆς ψυχῆς του, ὁ Τωβίτ τὸν ἐνταφίαζε.

Ὅταν ὁ βασιλεὺς ζεναχρηάκ ἔμαθε αὐτῷ, Ἰουδαί-

Ὁ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐδουλοῦντο.

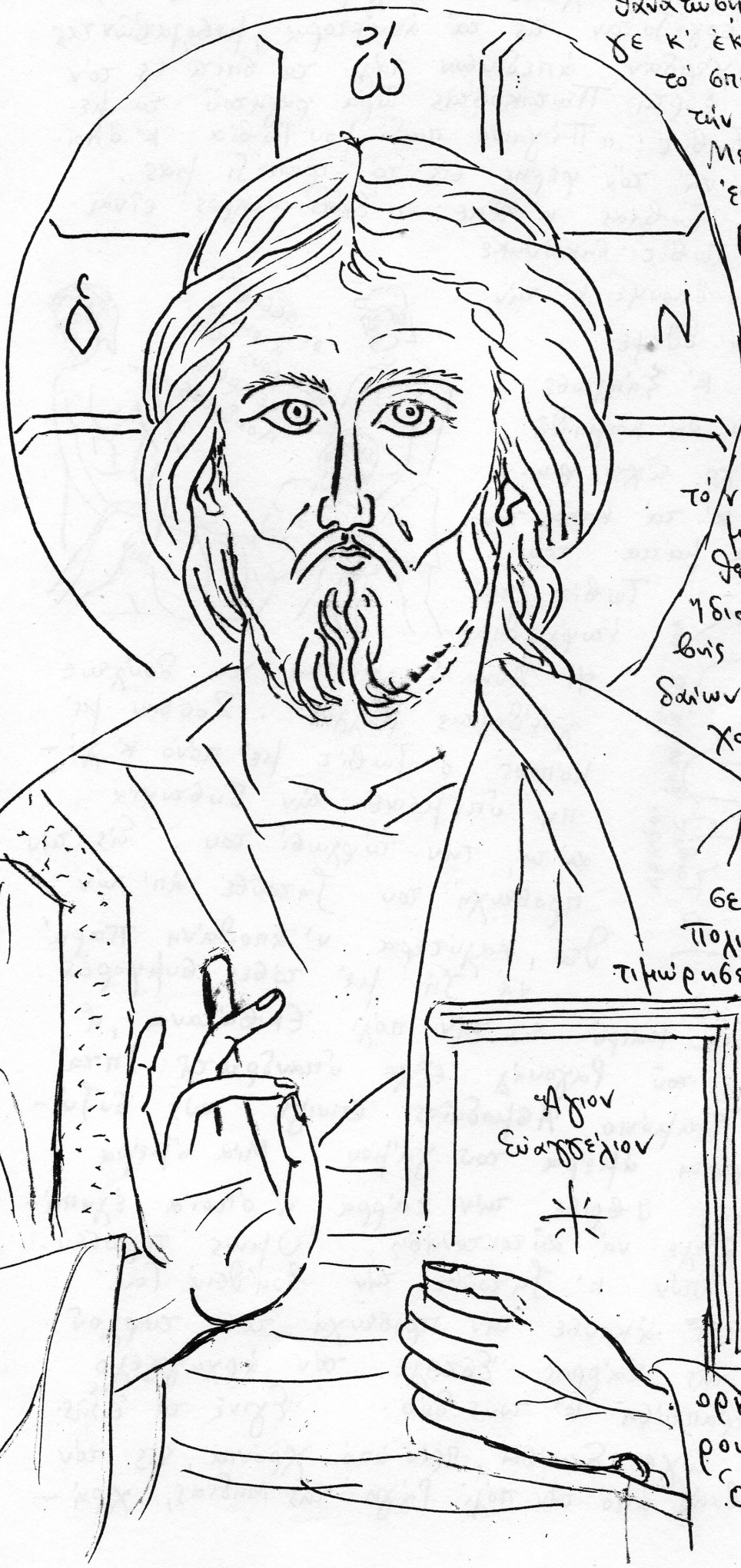
- ΓΕ των Τωβιτ να των
 Ισραηλίων . Ο τωβιτ έρω-
 γε κ' έκρύβη , έχασε σ' ήως
 το σπιτι του κ' σ' η
 των περιουσιών του .
 Μετά από 50 ήμερες
 έφρουώθη ο ζεναχι-
 ραίη ως εξής :

Με το στρατό
 του , πολιορκούσε
 την ορουβαλήμ .
 Έπειδή με των
 αρχιστρατηγού του ,
 τον Ραφαήλ , έβλαβρι-
 μουσε τον κληδινόν
 θεού του Ισραήλ , των
 ιδία βασιλήν ο εώθε-
 νης βασιλεύς των Ιε-
 ρουσαλήμ Έζεκιās προβω-
 χόταν με δάκρυα ,
 εις το νυκί , φο-
 ρώντας τριχίνα .

Ο θεός άκου-
 σε τις προβωχες των
 πολιορκουμένων κ'
 τιμώρισε την υπερηφάνεια
 των Αβυριών .

Άγγελος κυρίου
 εκείνη τη νύχτα
 έδανάτωσε εκα-
 τών οφθόντα χι-
 λιάδες στρατω-
 των Αβυρι-
 ών οι
 οποίοι έπολι-

ορκούσαν την ο-
 ρουβαλήμ .
 Ο ζεναχιραίη →

διεβώθη ἀλλὰ ἐπιβρέχοντάς εἰς τὴν πατρίδα τοῦ
 τῶν δολοφόνων κ' ἐθαλίχθη οὗτος Σαχερδάν. Ὁ ἔξυ-
 δεχρὸς τοῦ τωβίτ ἐρχάσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα, μεθομαθώντας
 εἰς τὸν λοχλεῖα Σαχερδάν ἀπέδωκεν παρὶ τὸ θεῖον εἰς τὸν
 τωβίτ. Ἦσαν ἑορτὴ Πεντηκοστὴς ὥρα φαγῆ τοῦ τοῦ με-
 θυμέρι. εἶπε ὁ τωβίτ: "Πῆγανε παιδί μου τωβία κ' ὅποι-
 ον πτωχὸν εἶρεῖς, νὰ τὸν φέρῃς εἰς τὸ τραπέζι μας,"
 ἔπεβρεψε ὁ τωβίας κ' εἶπε: "Ἐνας νεκρὸς εἶναι
 εἰς τὴν ἀγορὰ". Ὁ τωβίτ βικώθηκε
 πῦρε τὸν νεκρὸ, τὸν ἔκρυψε κ' τὴν
 νύκτα κρυφὰ τὸν ἔθαψε.

Ἐπέβρεψε κ' ζήτησε
 εἰς τὴν κύρη του νὰ κοιμηθῆ.
 εἰς τὸν τοῖχο εἶχαν φω-
 δια, πουλάκια, κ' τὰ κακὰ τους
 ἔπεσαν εἰς τὰ μαῖα τοῦ

τωβίτ καὶ
 ἔπαυθη.

Ἡ Ἄννα ἡ γυναῖκα τοῦ δουλεῖ
 γενέθοντα μαλαία. Ζούσαν με-
 κόπους, ὁ τωβίτ μετ' ἄνθη κ' γυ-
 νη ὑπέμεινε τὴν δυστυχίαν
 αὐτῆ, τὴν πῦρῶν του. εἰς τὴν
 προευχὴν του Ἰησοῦ ἀπ' τὸν
 θεῷ, καλύτερα ν' ἀποδῶν παρὰ
 νὰ ἴη μετ' ὅσες συμφορὰς.

τὸν ἴδιον καιρὸν εἰς τὴν πόλιν ἔκβατανα, ἡ
 Σάρρα ἡ κόρη τοῦ βασιλέως εἶχε ὑπανδρευθῆ ἑπτὰ
 ῥορὲς κ' τὸ δαιμόνιον Ἀθμοδαῖος ἔπειθε τοὺς θυ-
 γους τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ γάμου. Μία ἡμέρα
 ἡ ὑπερέτριά τους ἔθριβε τὴν Σάρρα ἡ ὅποια ἐχρη-
 ῖσκε πορὶ κ' ἤθελε νὰ ἀποκτονῆ. Ὅμως προε-
 χύθηκε εἰς τὸν θεῖον κ' Ἰησοῦ τὴν βοήθειάν του.

Ὁ θεὸς ἄκουσε τὴν προευχὴν τοῦ τωβίτ
 τωβίτ κ' τὴν Σάρρας. Ἐβράχε τὸν ἀρχιερεῖ
 βασιλέα νὰ θεραπεύῃ κ' τοὺς δύο. Ἐγένετο ὡς ἔειπεν.
 Ὁ τωβίτ εἶχε θανατῆ, πρὶν ἀπὸ χρόνια, εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ βασιλέως ἀπὸ τὴν πόλιν Ράχη τῆς Μυθίας, χρη-

ματα . εἶπε : « Τωβία , παιδί μου , ἐὰν ἀποδάνω δαΐφε με κ' πρόβηκε τὴν μητέρα σου , νὰ μὴ τὴν ληψῆς . Νὰ μὴ ἀμαρτανῆς κ' νὰ ἐσαρκώσῃς , νὰ τυρῆς ὄφθες τὸς ἔντογες τοῦ θεοῦ . Νὰ εἶσαι ἐρεμῶν , νὰ ἀγαπᾷς τοὺς ἀνθρώπους .. νὰ μὴ ὑπερυφανώεθαι .. ἀπὸ τοῦ μίσους θε' κανένα ἄνθρωπο νὰ μὴ τὸ κάνῃς .. Νὰ μὴ φεῖσῃς , πάντοτε νὰ προβέχεθαι κ' νὰ δοξολογᾷς τὸν θεόν .

«καὶ προβιάσεις αὐτὰ τὰ ῥήματα τοὺς υἱοὺς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιτῶμενος καὶ διανοιτῶμενος» (Δευτ. 6,7)

Μὴ φοβᾶσθαι πού εἶμασθε πτωχοί .. ἔὰν ἀγαπήσῃς τὸν θεόν δαΐ γίνῃς πλούσιος , μὴ ἴσῃς ἀπὸ τὰ πού εὐχαριστοῦν τὸν θεόν , ἀπὸ τὰ νὰ πράττῃς .

Ὁ Τωβίας εἶπε : « Ναί , πατέρα μου , ὄλα ὄβη με συμβουλεύεις δα' τὰ κάνω . Ὁ Τωβίης τότε , τοῦ ἔδωκε τὸ χαρτόγραφο χρεὶ με' τὴν ὑπογραφή τοῦ Γαβθὰη πού χρε-

ωβουθεταί χρεῖματα λέγοντας « Παιδί μου , νὰ εὐρῆς κάποιον νὰ πάτε μαζὶ εἰς τοὺς Ράχους καὶ ἐγγὺ δα' τὸν πληρώσω »

Εὐσεβῆ παιδάκια προσέρχονται στή Θεία Κοινωνία.

Ο τωβίτις Τωβίτ
εἶπε εἰς τὸν
Τωβία : « Μὴ
φοβῶμαι παῖδι μου,
ποῦ εἴμασθε πτωχοί,
ἐάν ἀγαπήθῃς τὸν
θεόν δὲ εἶθαι
ἐπιτιμηθένος. »

→ Ο Τωβίας εὗρεκε ἕναν ἄνθρωπο
χωρὶς νὰ γνωρίσῃ ὅτι αὐτός
ἦταν ὁ ἀρχιερεὺς Ραφαήλ κ'
τὸν ἔφερε σπίτι.

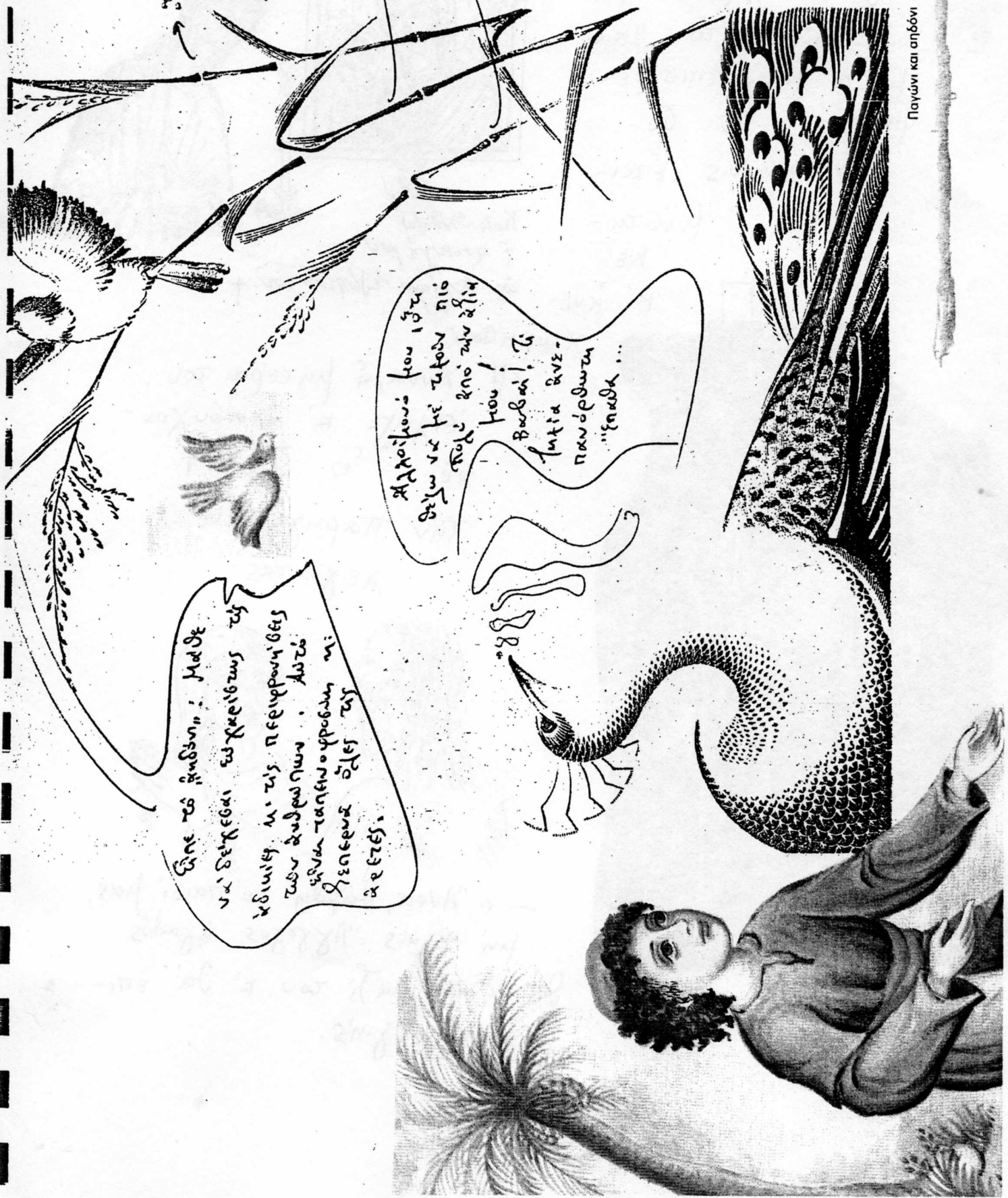
Ο Τωβίτ τὸν ἐρώταθε
ἀπὸ ποιά φυγὴ κ'
οἰκογένεια
εἶναι .

Ἐκε-
νος τοῦ
εἶπε : « φυγὴ
κ' οἰκογένεια

Ἰηταῖς ἢ κάποιον
ποῦ δὲ ὀδηγήθῃ
τὸν υἱόν σου συν-
ταξιδεύοντας ;
Τωβίτ : - δεῖξω
ἀδελφεὲ νὰ
γνωρίσῃ
τὸ ὄνομά σου !

Είπε το ψάδι: "Μαθε να δείξεσαι εσχεδόνως τις κδίμιας, με τις περιρρομύβες των αυδαίων. Αυτά είναι τα φηνοφρομύ με φενεσε όδες τις αρετες."

Αλλοίμωνι μου ίστει
 δεξω να ήε τπον πιο
 πωδ ένο των άλια
 μου!
 Βαβα! Τι
 λυττα ανε-
 πανδρωτη
 "εραδα ..."

→ "Εσο με' αν κοπια-
 θης να' οπειθης
 εις των δεπκο
 που παυεται
 τ'ιποτε δέν φυ-
 τωνει!
 → δεχταιν βαρυνει
 εσο μεδία αττα,
 → ροειγες, Ναι!
 (Μονόλογος των
 τριων υαγλητων)

Παγώνι και αηδόνι

8. Ὁ ἀρχαγγελὸς εἶπε: Ἄγαθας, Ἀνανίου τοῦ μεγάλου.
 Τωβίτ: - ὦ! κακῶς ἦλθες ἀδελφε, μὴ ὀργισθῆς διό-
 τι γέ ἐρωτήσα .. τὸν Ἀνανία τὸν εἶχα γνωρίσει ὅταν
 πηγαίναμε εἰς τὸ ναὸ Σολομῶντος νὰ προσκυνήσωμε τὸν
 θεὸ εἰς τὰ εὐροδόχια.

δαί θεὸ πηγαίναμε γιὰ
 τὸ ταξίδι αὐτὸ, ὅταν
 με' τὸ κατὸ ἐπιτρέ-
 ψετε. Ὁ τω-
 βίας ἐτοι-

μαίωται
 κε
 κ' ἀνε-

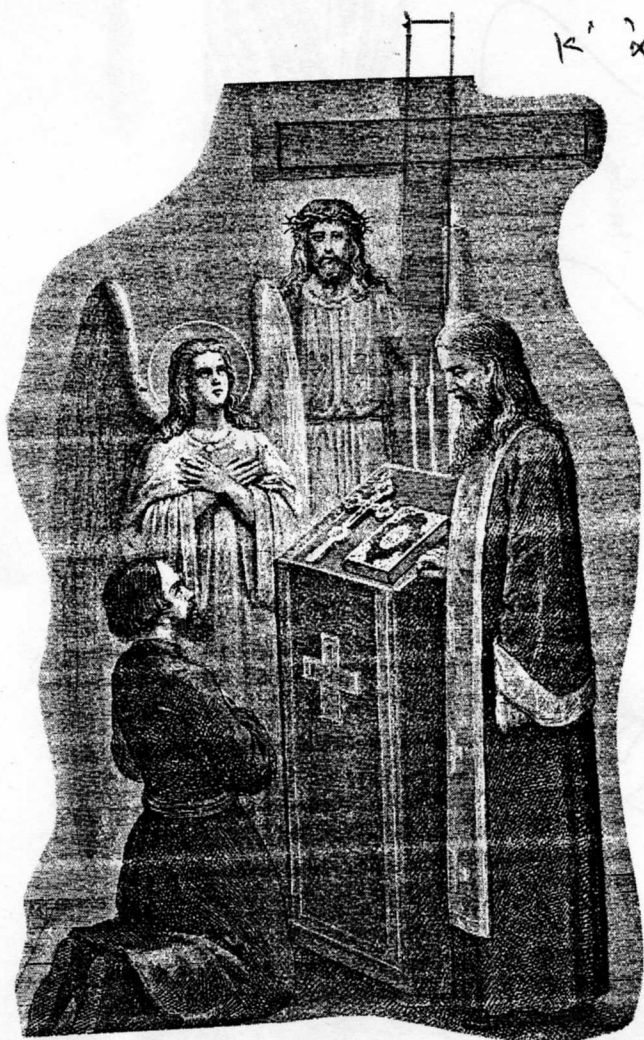
Καὶ ἐν τῷ
 ἢ προσεγγίσει
 ὡς εὐχόμενος
 α

χώρισαν.

εἶπ' Ἄννα, ἡ μητέρα του,
 ἔβλεπε κ' ἀνθυχοῦ-
 θε. Ὁ τωβίτ
 τὴν παρηγοροῦσε
 λέγοντας:

— ἢ Ἄννα, δάριε τὸ παιδί μας,
 μὴ κλαῖς. Ἄγγελος ἀγαθός
 δαί εἶναι μαζί του κ' δαί ἐπι-
 στρέψει σ' ἑσένα.

Ὁ Τωβίας μετ'
τὸν ἀρχαγγέλου Ρα-
φαήλ βαδίθοντας
ἔφθασαν
εἰς τὸν
ποταμὸν
Τίγρι.

Ὅταν ὁ Τωβίας
κατέβηκε
εἰς τὸν ποτα-
μὸν, ἔνα

μεγάλου ψαρι
ᾤρηκε νὰ
τοῦ ἐπιτεθῆ.

Ὁ ἄγγελος
φώναξε εἰς
τὸν Τωβία ;
→

«... ο δὲ ἄγγελος εἶπε τῷ Τωβίτῃ ἐπιλαθὼν τοῦ ἰχθύος». (Τωβίτ στ' 3)

- « Μὴ φοβάσαι, πιάβε τὸ ψάρι...! »

Ὁ Τωβίας τὸ ἄρπαξε καὶ τὸ μετέφερε ἔξω ἀπὸ τὰ νερά, ὁ ἄγγελος

τοῦ εἶπε:

- « Σχίβε

τὸ ψάρι
κ' τὴν καρδιά,
τὸ θυκώτι κ'

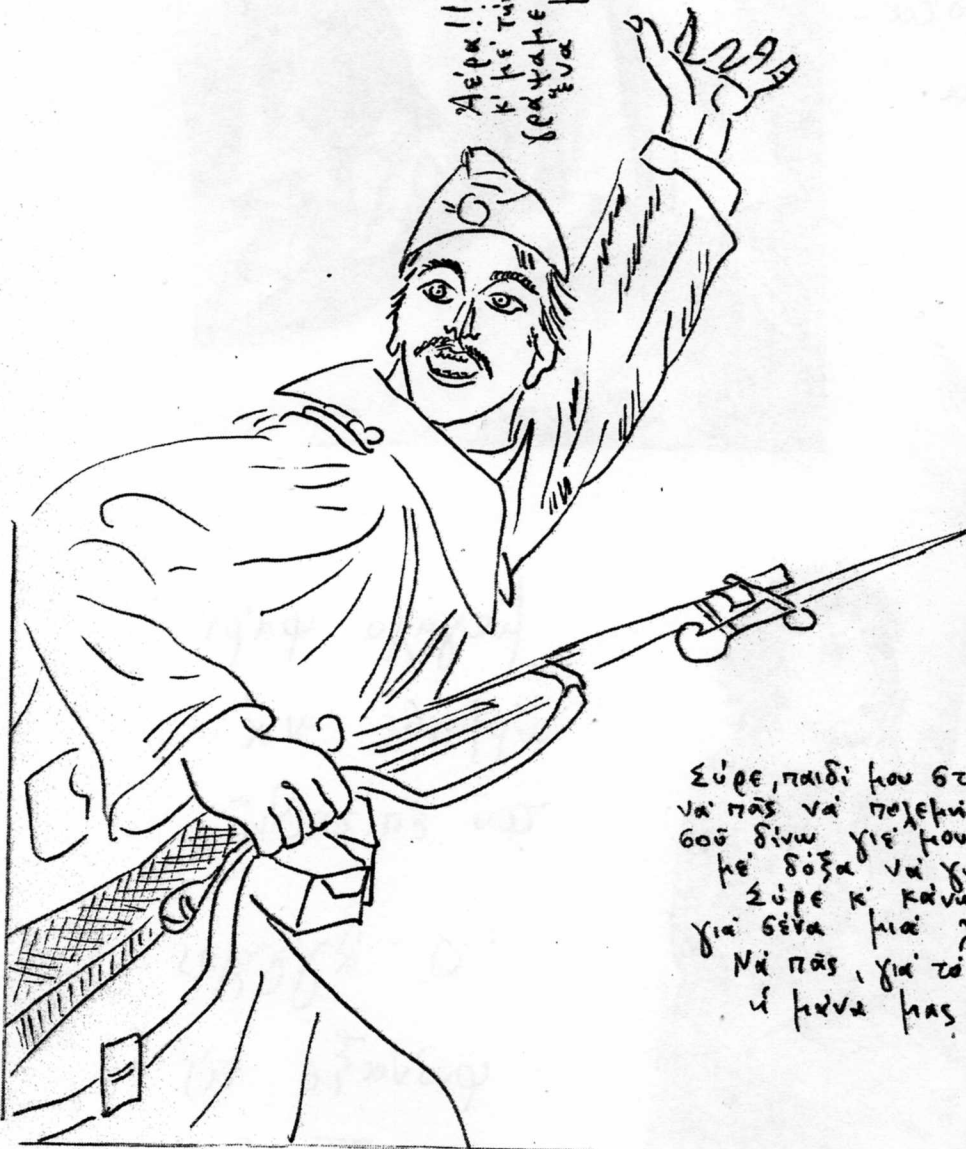
τὴν χορὴν τοῦ, φύλαξέ τα.

Ἴσῃν κάποιον τὸν ἐνοχλῆν δαιμόνιον κ' τὸν

δυμιατίβομε με' τὴν →

Ἄρα!! τοὺς φωνάτατε
κ' με' τὴν εἰς ἰσὴν
βράστατε εἰς ἰσὴν
ἕνα μεχάλο ΟΧΙ

Σύρε, παιδί μου στὸ κῆρ,
να πᾶς νὰ πολεμήσεις,
σοῦ δίνω γιὰ μου τὴν εὐχή
μὲ δόξα νὰ χυρίσεις
Σύρε κ' κάνω τῆξιμο
γιὰ σενα μὲ ἀρηπαδα,
Νὰ πᾶς, γιὰ τὸ Ἰζυβε
ἢ μὲνα μας ἢ Ἑλλάδα

Καρδιά κ' τὸ θυκώτα αὐτὸ τὸ δαιμόνιο φεύγει καὶ
δὲν ἐνοχλεῖ πάλι τὸν ἄνθρωπο. Μὲ τὴν χορὴν 11

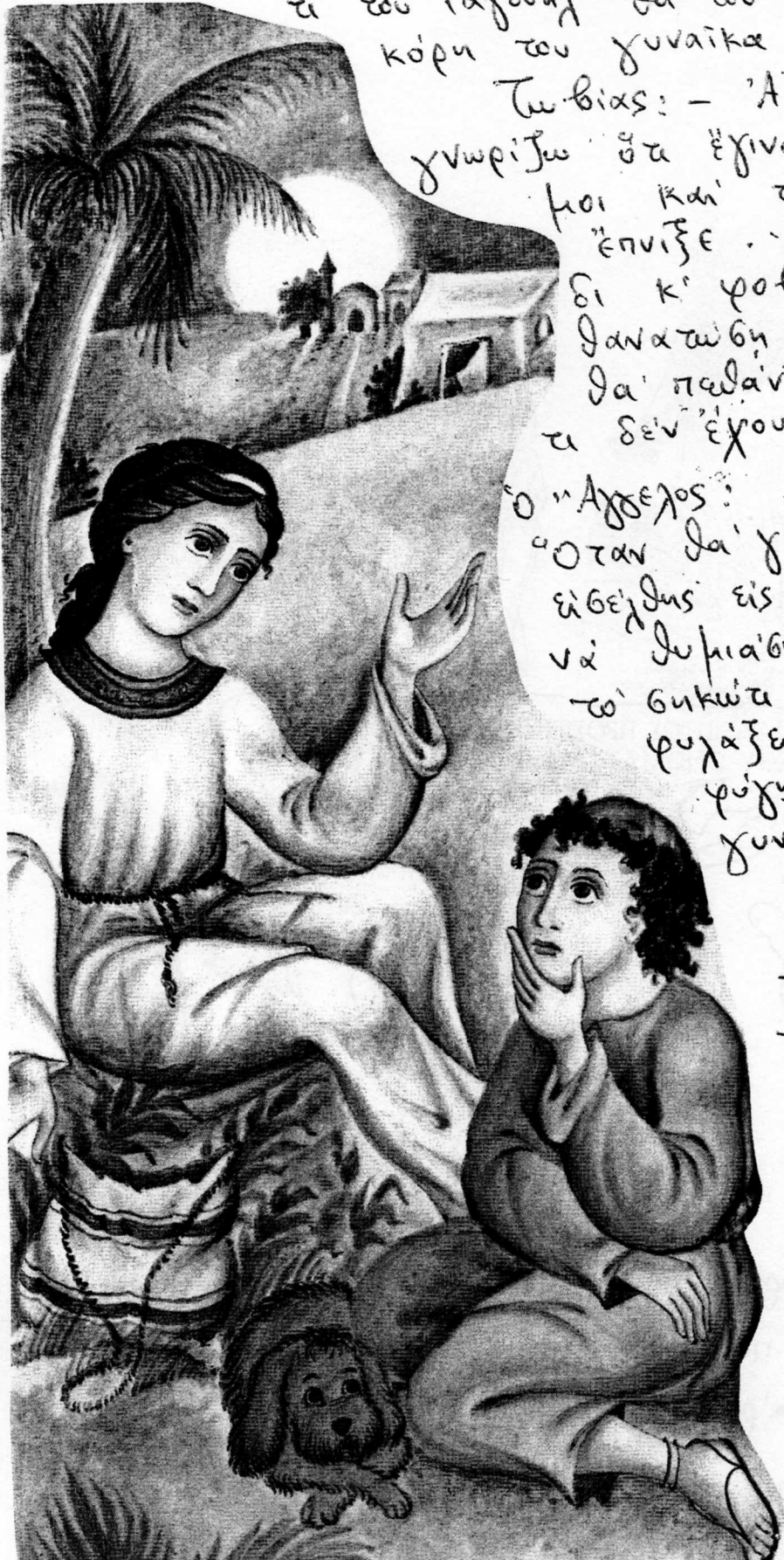
αὐτῇ, ἂν ἀφαιρῶν μάτια τῆς χορῆς πού ἔχει λευκώμα-
τα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, δα' γίνῃ καλά κ' δα' θέρη.

Ὅταν πληθιάσαν εἰς τὴν πόλιν Ραχὴν εἶπε ὁ ἄγ-
γελος : - " Σήμερα δα' διανυκτερεύωμε εἰς τὸ σπίτι
τοῦ Ραχουήλ. δα' τοῦ εἰπῶ νὰ γάθῃς τὴν
κόρη τοῦ γυναῖκα.

Τωβίας : - Ἄστρια ἀδελφεῖ μου,
γνωρίζω ὅτι ἔγιναν μὲ αὐτῶν ἑπτὰ γά-
μοι καὶ τοὺς ἑπτὰ ἄνδρας τοὺς
ἐπιζῆ. Ἐγὼ εἶμαι μοναχοπαί-
δι κ' φοβοῦμαι μήπως μὲ
θανάτωθῃ κ' οἱ γονεῖς μου
δα' πελαίνουσι δυστυχισμένοι, διό-
τι δὲν ἔχουν κανέναν ἄλλον.

Ὁ Ἄγγελος : - Μὴ φοβᾶσαι, Τωβία!
Ὅταν δα' γίνῃ ὁ γάμος κ' δα'
εἰσελθῆς εἰς τὸ νυκτικὸ δωμάτιο
νὰ θυσιάθῃς μετὰ τὴν καρδιά κ'
τὸ θυκώτα τοῦ ψαριῦ πού ἔχεις
φυλάξῃ κ' τὸ δαιμόνιο δα'
φύγῃ γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν
γυναῖκα.

Ἐφθάσαν βαδίζον-
τας ὅτι ἔκβατανα εἰς
τὸ σπίτι τοῦ Ραχουήλ,
ὁ ὅποιος χάρηκε πολ-
ὸ μὲ τὴν γυναῖκα
τοῦ Ἰδνα κ' τὴν
δουλοτέρα τοῦ Σάρ-
ρα διότι ὁ Τωβί-
ας ἦταν θυγ-
γενής αὐτῶν.

Όταν ἔφαθον ὅτι ὁ Τωβίας ἦταν τωφός, ἔμοι τους
 ἔκλαιον. Ὁ Ραχουή ἔβραζε ἕνα ἀρνί κ' ἔτοι-
 μαζε πλούσιο τραπέζι. Ὁ Ἀθαρίας εἶπε εἰς τὸν Ρα-
 χουή γιὰ τὸν γάμο. Αὐτός κ' ἡ γυναίκα τοῦ ἔδνα θυμ-
 φώνησαν κ' ἔγινε μεταξύ τους - κατὰ τὸ ἔδιμο - ὁ γάμος
 με' χαρὲς, εὐχὲς κ' πλούσια φαγητά. Ὅταν ἔμειναν
 μόνοι τους εἰς τὸ νυφικό δωμάτιο ὁ Τωβίας ἀνάψε

τὸ
 θυμιατὸ
 καὶ
 ἔδω-
 φία-
 θε
 με' τῶν
 καρδιά
 καὶ
 τὸ θυκώ-
 τι τοῦ
 ψαριού

Ὁ γάμος τοῦ ἁγίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μετὰ τῆς θεοῦ Ἐλένης τῆς μεγάλης

«ΑΔΙΑΛΕΠΤΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ» (Α' ΘΕΣ 5,17)
 «ΙΗΣΟΥ ΟΝΟΜΑΤΙ, ΜΑΣΤΙΖΕ
 ΤΟ ΛΕΜΙΟΥΣ»

(καὶ τῶν
 κλημάτων)

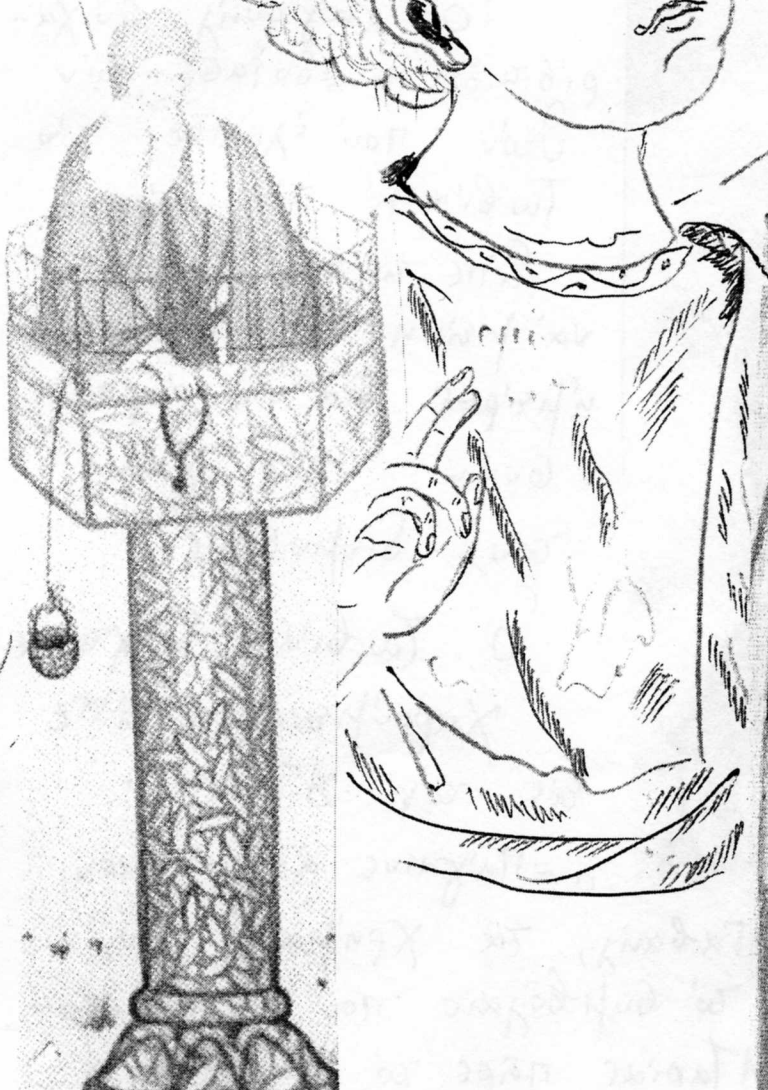
Τὸ δαιμόνιο ἔφυγε
 κ' δὲν ἐνόησεν ποτε'
 παρὰ τῶν σαύρα.

Ὁ Τωβίας → εἰς 14
 συνέχεια

Τὸ Παιδίον ἡμῶν

« Κύριε ἡμῶν Χριστέ, γιέ τοῦ Θεοῦ, ἐδέξου με. »

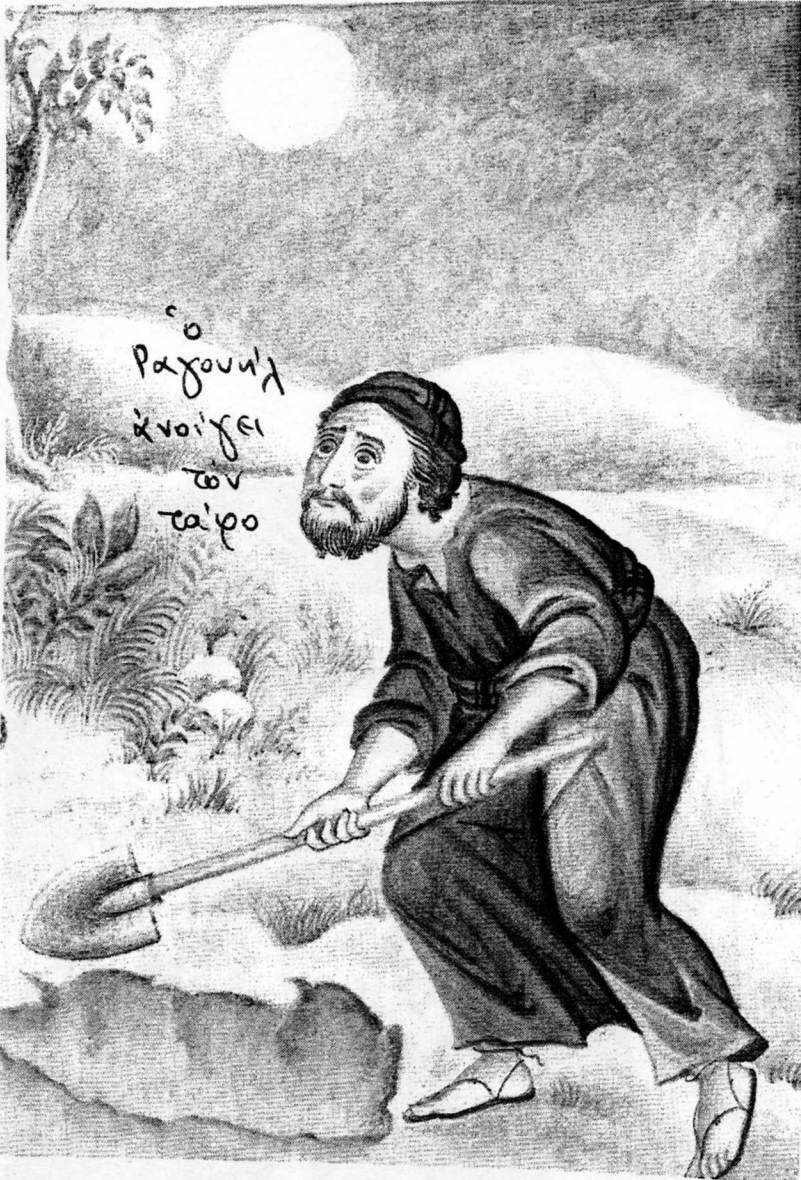
14 εἶπε εἰς τῶν Σάρρα : - Ἄδελφὴ μου,
 ὡς γονατίζωμε νὰ εὐχαριστῶμε τὸν
 Θεὸν δια' τῶν θεραπεία σου, ποὺ ἔφυγε
 τὸ σαρκίνιο, ὁ Ἀθροδαῖος. Νὰ δοξάζωμε
 τὸν Κύριο, κ' ἀρχίσωμε νὰ λέγῃ:

- ὡς εὐλογητὸς εἶσαι ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων μας ! Σὺ Κύριε,

ἔπλασες τὸν Ἄδαμ κ' τοῦ ἔδωκες
 τὴν ἑὴν γυναῖκα.

Τώρα Κύριε ποὺ ἡ Σάρρα ἔγινε
 γυναῖκα μου, ὄχι γιὰ σαρκικὴ ἐπιθυμία, φώτισέ μας νὰ
 ζήσωμε με' εἰρήνη κ' ἀγάπη ἕως τὸν θάνατό μας.

Ἡ Σάρρα εἶπε τὸ, "Ἀμήν" συγχρόνως ὡς γινῆ ἔτσι κ'
 ἔκοιμήθησαν. Πρῶτι-πρῶτι βυκώθηκε ἀντιβυχὸς ὁ Ραχουήλ
 κ' ἔβραβε τὰ ἄρτα δια' νὰ δάψῃ τὸν Τωβία ἂν πέθανε.

εἶπε εἰς τῶν ἡδύνα κ'
 ἔβραβε μία ὑπηρεσία
 νὰ ἰδῆ ἂν ἴη !..

Αὐτὴ πῆγε κ' τοὺς
 εἶδε νὰ κοιμῶνται.

Ὁ Ραχουήλ εὐχα-
 ριστῶσε κ' ἐδόξαζε τὸν
 Θεὸν ποὺ ἐλέησε τὸν
 Τωβία κ' τῶν Σάρρα.

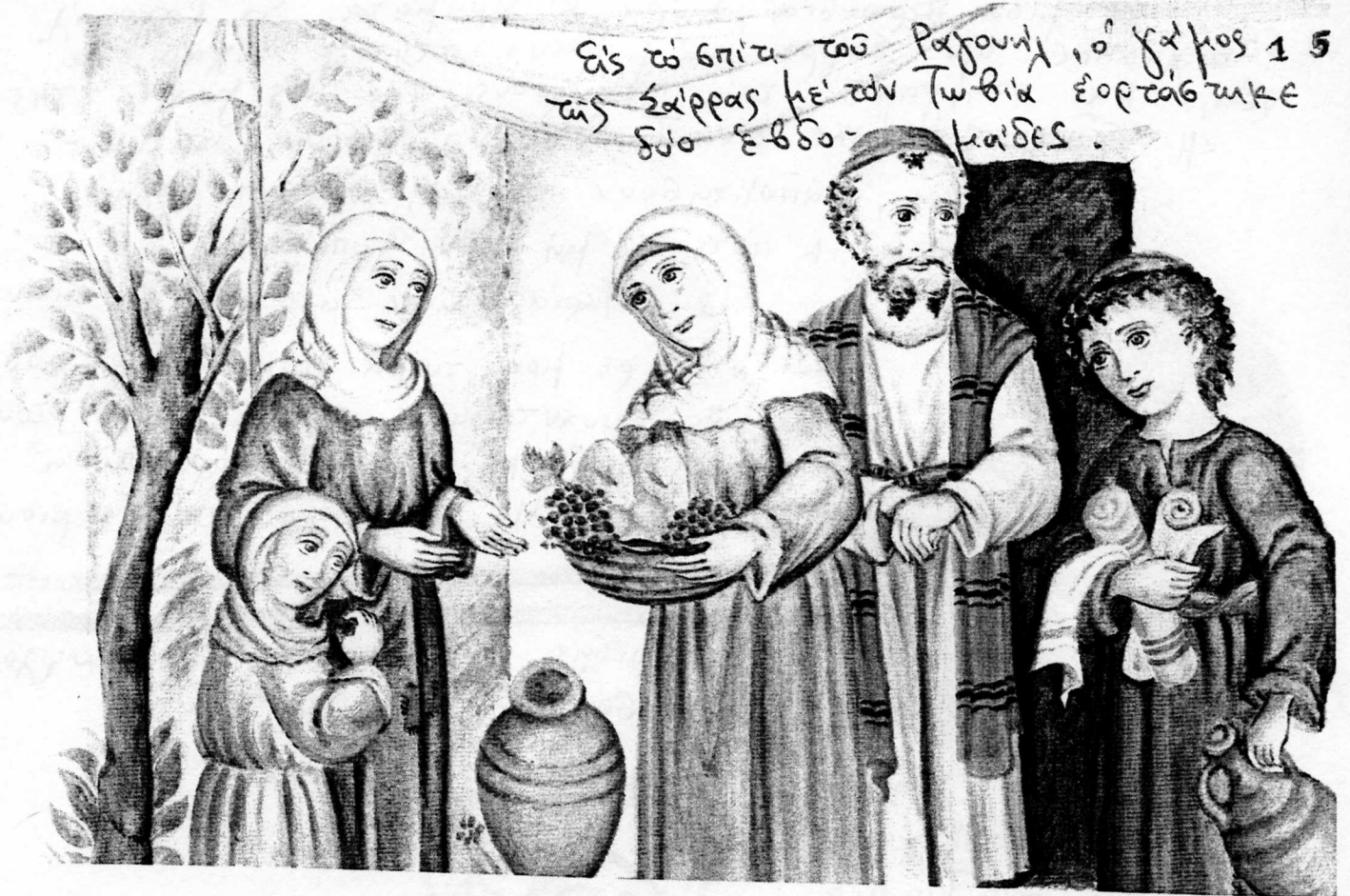
εἶπε εἰς τὸν Τωβία
 νὰ μείνῃ δεκατέσσερες
 ἡμέρες δια' νὰ εἰσπαί-
 θῃ τὸν γάμο
 τοὺς θυμοβίως.

Ὁ Τωβίας δέχτηκε
 χαρῆμως, κ' εἶπε
 εἰς τὸν Ἀταρία :

" - Πήγαινε ἀδελφὴ μου,

νὰ παραλάβῃς ἀπὸ τὸν Γαβαῖλ, τὰ χρήματα ποὺ
 μας χρωστᾷ. Ἴδου τὸ συμβόλαιον ποὺ ἔχει ὑπο-
 χράσει. ... Ἡ Ἀταρία πῆρε τὸ χαρτί →

Εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ραββουή, ὁ γάμος 15
 τῆς Σάρρας μετ' τὸν Τωβία ἐορτάσθηκε
 δύο ἑβδομαΐδες.

→ Καὶ πῆγε εἰς τὸν Γαβανὴν καὶ παρέλαβε
 τὰ χρήματα ποῦ τοῦ εἶχε δανίσει
 ὁ Τωβίτης. Ἐν τῷ μεταξύ ἀνηθύ-
 χουσε ὁ Τωβίτης γιὰ τὴν ἀρρο-
 πορία τοῦ
 παιδιοῦ του.

Ἀλλὰ καὶ ἡ
 μητέρα του, ἡ
 Ἄννα, ἔκλαι-
 γε διότι
 ἐπίβλεπε
 εἰς τὴν χάριτα.

Ὅτε ἔπρωγε ἀπὸ τῶν στενοχωρίας τῆς,
 καὶ δε νύχτα ἐδρνούσε τὸν
 Τωβία. Μετὰ ἀπὸ δύο ἑβδο-
 μαΐδες, ὁ Τωβίας μετ' τὴν γυ-
 ναῖκα τοῦ Σάρρα καὶ τὸν Ἄγαρία
 ἀνεχώρησαν, ἀποχαιρετώντας τὸν
 Ραββουή μετ' τὴν ἔδνα παίρνοντας

Ἐορτάσθηκε ὁ γάμος τῶν Τωβία καὶ τῆς Σάρρας δύο ἑβδομαΐδες.

16- τὴν μισθὸν περιουσίας, δώρα κ' χρήματα. Ὁ Ραχούμ
 ἐχάρηκε τὴν Σάρρα νὰ μαθαίνει πάντοτε εὐχαρίσματα
 νεία, καὶ ν' ἀγαπᾷ τοὺς πενθεροὺς τῆς ὡς γονεῖς τῆς
 ἢ ἔδνα ἐχάρηκε τὸν Τωβία νὰ ζήσουν εὐτυχί-
 θημένοι, ν' ἀποκτήσουν παιδιά, ν' ἀγαπᾷ τὴν
 Σάρρα κ' ποτε νὰ μὴ τὴν λησθῆ.

Ὁ Ἄθριος εἶπε εἰς τὸν Τωβία:
 - «ἄδελφε μου, τώρα πού ἐπιβρέρου-
 με, ὡς συναντήσωμε πρῶτα ἐμεῖς τοὺς
 γονεῖς σου κ' ὕστερα ἀκοροῦθαί ἡ
 Σάρρα. Μετὰ τὴν χορὴν τοῦ ψαρίου,

νὰ χρίθης τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ
 πατέρα σου κ' οἱ θραπέυθῃ.

ἢ Ἄννα τοὺς εἶδε,
 ἔτρεξε κ' ὑποδεχτικὴ
 κλαίουσας τὸν Τωβία.
 - «Παιδί μου - τὸς εἶπε -
 τώρα ὡς ἀποθάσω
 δὶότα θέ' ἔλθῃς...
 καὶ ὁ Τωβίας
 τὴν ἀγκάλιασε
 μετὰ δάκρυα.

Ὅταν ὁ Τωβίας ἔχριβε τὰ μάτια
τοῦ Τωβιτ με' τὴ χολή τοῦ
ψαριῦ, ἐκεῖνος εἶδε. Με'

μεγαλὴ φωνή, ἔλος χαρὰ
εὐχαριστοῦσε
τὸν θεό,
πού τοῦ
ἔδωκε πάλι
τὴν θεραπείαν
κ' βλέπει.

Ἄφου
ἔμαθε
ὅλα ὅσα

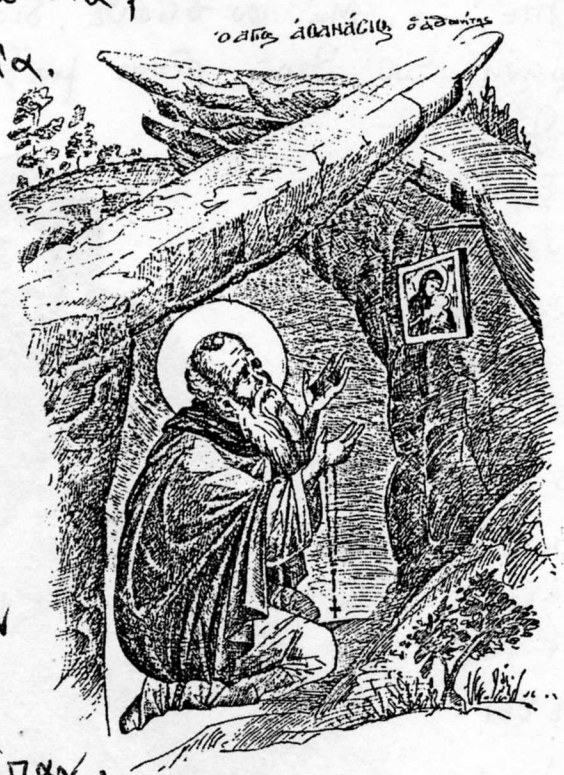
ἔγιναν, ὁμοίως με' τὸ γέμο,
θῆκε κ' ὑποδέχτηκε τὴ νύμφη τοῦ, τὴ Σάρρα.

ἔγινε μεγαλὴ χαρὰ, ὅ ἔλους τοὺς συγγενεῖς κ'
γνωστῶς τοῦ Τωβιτ εἰς τὴν Νινευί κ' μίαν ἑβδομάδα
ἔσθ' ἔρχεντοῦσαν ὅλοι εἰς τὸν γάμο τους. Ἐπειτα ὁ

Τωβιτ εἶπε εἰς τὸν Τωβία,
να' πληρώθουν τὸν Ἀταρία.

Ὁ Τωβίας εἶπε:

«Πατήρ μου, δὲν
βλάπτωμαι, ἂν δώσω
κ' τὰ μισθὰ ἀπ' ὅσα
ἔφερα, διότι ὁ Ἀταρίας
μ' ἐπέστρεψε ὁμίη κ'
ἔσθ' ἔθεράπευσε κ' τὴν
Σάρρα.» Ἐκαλέσαν
τὸν Ἀταρία κ' τοῦ εἶπαν:

— «Πᾶρε τὰ μισθὰ ἀπ' τὰ δῶρα ποὺ φεράτε
κ' πηγαίνετε εἰς τὸ καλόν.» Ἐκεῖνος

ἔπε εἰς αὐτοῦς: -
Τότε κ' ἢ ἀφελίτε
μυστικά τοῦ βασιλέως εἰ-

« Δοξάσετε τὸν θεὸν πάν-
νὰ ὠχεθε συνεχῶς. Τὰ
ναὶ καὶ νὰ τὰ κρύπτωμε.

Τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἔργα εἶναι ψυχωρεῖται νὰ
τα φανερώσωμε. Ἡ προβεχὴ μείνεται κ' ἢ ἐλευ-
μοσύνη μὲ καθε ἄλλῃ ἀρετῇ εἶναι ἀγαθόν! εἶναι
ὠφελίτη εἰς τὴν ψυχὴ ἢ ἐλευμοσύνη, παρὰ νὰ ἀποταμιώω
κανεὶς χρήματα. Ἡ ἐλευμοσύνη ἐλευθερῶναι ἀπὸ τὸν θάνατο.

Ὅσοι ἄνθρωποι δίδουν ἐλευμοσύνη κ' τοῦτον ἐνάρετα
δα' χορταθῶν μὲ δαία χάρι. Ὅταν ἐβὺ τωβίτ προ-
θεω χόθουν κ' ἢ Σάρρα, ἐγὼ μετείφερα τὴν προβεχὴς θὰς
εἰς τὸν θεόν. Ὅταν ἐθαπτες τοὺς νεκροὺς ἐγὼ ἤμουν

ἀορατῶς ματὶ σου κ' δὲ προβεχὴς. Ὁ θεὸς μ' ἐ-
στειλε νὰ θεραπεύω ἐβὺνα κ' τὴ Σάρρα. ἔγὼ εἶμαι
ὁ Ραφαήλ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγίους ἀρχαγγέλους οἱ ὁποῖοι
μεταφέρουν τὴν προβεχὴς τῶν δικαίων ἀνθρώπων εἰς
τὸν θεόν .....!! Ὁ τωβίτ κ' ὁ τωβίας τὰ ἔχασαν, ἐ-

φοβήθησαν ἀκούγοντας αὐ-
τὰ κ' ἐπέθαν μὲ τὰ πρό-
σωπα εἰς τὴν γῆν γονα-
τιστοί. Ὁ ἀρχάγγ. Ραφαήλ

τοὺς εἶπε: - « Μὴ φοβείθε, διότι
ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ εἶναι ματὶ θὰς.

Τὸν θεὸν
νὰ δοξάσε-
τε πάντοτε,
ὅλες τὴς ἡμέ-
ρες ποὺ ἐφαι-
νόμων ὡς
ἄνθρωπος οὔτε
ἐφαγα, οὔτε
ἤπια, ἀλλὰ
εβὺς μὲ βρε-
παστε ἔτσι.

ἔγω' →

-> τώρα αναβαίνω εις τόν Θεόν.

Γράψατε όλα αυτά που άκούσατε κ' είδατε βέ βιβλίο.

Άγγελος είπε αὐταί, ὁ Ραφαήλ ἔγινε ἀφαντος ..

Ὁ Τωβίτ γεμάτος χαρῶν, ἔγραψε προβουχί: « Ἐλογιστῶς ὁ Θεός, ὁ ὁποιος τιμωρεῖ ἀλλά θυχωρεῖ. ἡμᾶς ρίχνει κατὰ γῆς, ἀλλά παρὶ ἡμᾶς ἀνυψώνει.

ἡμᾶς τιμωρεῖ με ἀρρωστῆσαι διότι ἁμαρτανόμοι, ἀλλὰ ὅταν ἔμενς μετανοήσῃ κ' ἴψωμε θυχωρήσει ἡμᾶς ἔλεει ..

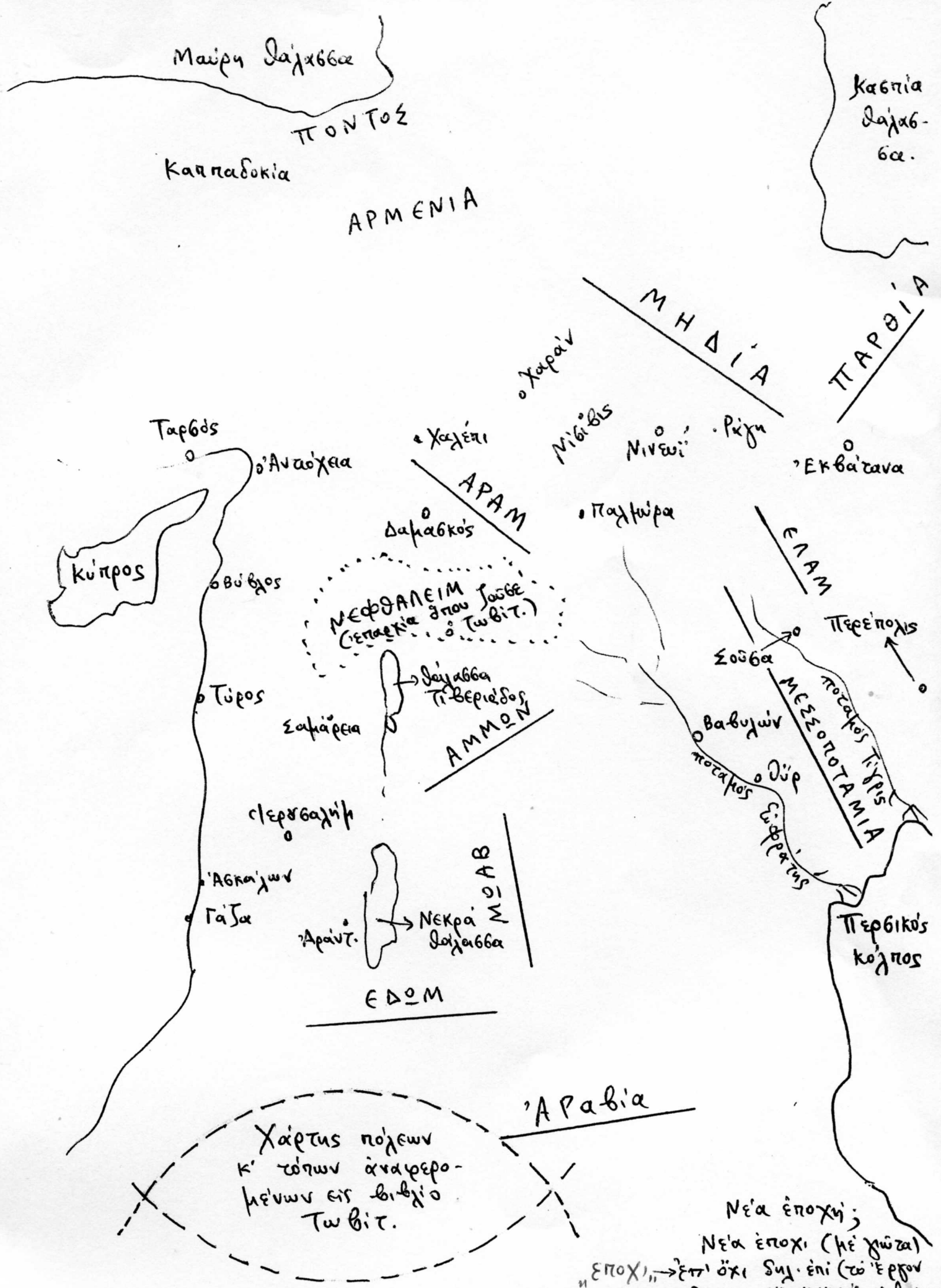
Ἐλογισμένοι εἶναι ὅλοι ὄβοι βέ ἀγαπῶν κύριε καί πράττουν αὐτὰ πού θελεῖς.

Ἡ ψυχὴ μου δοξάζει τόν Θεόν, τόν μέγα Βασιλέα. Ὁ Τωβίτ ἦταν 88 ἐτῶν ὅταν ἰερωχωῖδη κ' μετα ἀπό 8 ἐτη ἐθεραπεύθηκε. Ὁ Τωβίας με τῶν Σαίρρα

ἀπέκτιθαν ἔξι υἱοῦς. Μία ἡμέρα εἶπε ὁ Τωβίτ: « Παιδί μου, Τωβία, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἔπροφητῆσε ὅτι ἡ Νινευί θά καταστραφῆ. Μετά τῶν δαίνων ὡς ἡμᾶς πύχαινε με τῶν οἰκογενεῶν ὅς

νά ἴσθης με τῶν πενθερό σου, διότι ἐκεῖ θά ἔχετε εἰρήνη. Μά τιμῶς τῶν νόμον τοῦ Θεοῦ, νά εἶσαι ἔλεμνων κ' δίκαιος, διότι ἔτσι θά ἔχη νόημα κ' ἀξία ἡ ἴσθ σου. Αὐτὰ ἦταν τὰ τελευταία λόγια τοῦ γέροντος Τωβίτ κ' ἀπέθανε ἐπᾶνω εἰς τό κρεβάτι. Ἦταν 158 ἐτῶν. Τόν ἔθαψαν κ' βε ῥίγο ἀπέθανε κ' ἡ Ἄννα. Ὁ Τωβίας με τῶν οἰκογενεῶν του πύχε εἰς τὰ ἔκβατανα κ' ὅταν ὁ Ραφουήλ με τῶν ἔθνα ἀπέθαναν κληρονόμησε τῶν περιουσία τους. Ἀπέθανε ὁ Τωβίας εἰς τὰ ἔκβατανα τῆς Μυδίας βε ἡλικία 127 ἐτῶν. Λίγο πρὶν τῷ θάνατῷ του επαχιδώθηκε ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ. Ἡ Νινευί, ἡ πόλις αὐτῆ τῆς εὐδωχοκρατίας κ' ἁμαρτίας κατεστράφηκε. ΤΕΛΟΣ κ' τῷ Θεῷ δόξα.

Νέα εποχή;
 Νέα εποχή (ή ζωά)
 "ΕΠΟΧΗ" → επι όχι συ. έπι (τώ έργον των οχι εις κκοός ψιδυρι-θής των πουηρών ην ευράτων. πάντοτε ΝΑΙ εις των υλοθών Χρίστων.